

Ombygning, naar man kun havde den nærværende Plads at tye til, og saaledes maaskee i flere Aar tildeels havde maattet undvære et Theater. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Udvælgets Forslag til Antagelse. Med Hensyn til Eigbæringen, som er foreslaaet ordnet derved, at en opsamlet Sum stilles til Ministeriets Raadighed, skal jeg aldeles henholde mig til Betænkningen. Jeg troer, at Rigsdagen ikke kan andet end godkende, hvad den ved tidligere Leilighed har besluttet, idet den gif ud fra, at denne Sum skulde betragtes som et Depositum, efterat den kun havde bevilget Indtægten, der tilfaldt Communitetet, indtil Ugangen af 1853. Det forekommer mig, at vi maae glæde os over, at den Tid nærmer sig, da man kan haabe at see denne Sag endelig ordnet.

Timestad: Naar jeg har forlangt Ordet, saa er det ingenlunde skeet for paa nogen Maade at saraade det høitærede Thing at gaae ind paa det Forslag, som findes under Nr. 2. Det stiller sig for mig saaledes, at det ældre Reservecfond ved Theatret er forsvunden og at det er et nyt, man har. Haab om at skaffe tilveie ved de forøgede Indtægter, man venter, at Theatret vil faae. Nu skulde jeg rigtignok ogsaa ønske, at Theatret maatte faae forøgede Indtægter, saaledes at det kunde blive sat istand til at bestaae med det Tilskud, det faaer af Staten, og tillige istand til at oplægge et Reservecfond for dermed at møde eventuelle større Udgifter; men jeg skal dog ved samme Leilighed henstille, navnlig til den høitærede Minister, om det ikke var bedre, at denne forøgede Indtægt kom tilveie alene ved dets Præstationers Fortrinlighed, og at det ikke sit Indtægten ved at udelukke andre Theatre fra at yde saadanne Præstationer, hvortil de synes fuldkommen berettigede. Det er Noget, der jo ganske aabenbart er kommet til almindelig Kundskab af Bladene, at den høitagtede Justitsminister efter Opsfordring fra den kongelige Theaterdirection gennem Cultusministeriet har forbudt en Theaterdirecteur i Kjøbenhavn at lade opføre navnlig Holbergs Komedier, fordi denne Directeur kun har Rettighed til at lade opføre Lykspil. Jeg troer ikke

det er rigtigt — det er min private Mening — at den meget ærede Theaterdirection har benyttet den Adskillelse, der er gjort imellem Komedier og Lykspil, til dervpaa at grunde en Protest; jeg troer, at den ærede Theaterdirecteur hidtil ikke har havt et saa stort Udbytte af sin Kritik og æsthetiske Virksomhed her i Landet, som han har havt af sin Digtervirksomhed, hvilket er noget ganske Andet; men lad dette nu gaae. Jeg mener, at det er antaget af hele Folket, at de holbergste Arbejder, som blive givne paa Theatret, ere Lykspil; Theatret har jo ikke erhvervet disse Lykspil; det har tværtimod faaet dem; det har ikke kostet det 2 R., og det er ogsaa Noget, man maa tage i Betragtning. I Særdeleshed skal jeg tillade mig at henstille til den høitærede Justitsminister, om der ikke maatte blive givet denne Mand, som mener sig forurettet, Leilighed til ved Dom at faae afgjort, hvor langt hans Privilegium, sammenholdt med Loven om Eftertryk for issor, strækker sig, uanset at der staaer i hans Privilegium, at han skal lade det blive beroende ved Administrationens Kjendelse; thi man kan dog virkelig ikke skjønne rettere, end at dette er et Punkt, hvor Administrationen meget godt kan give den Myndighed bort, som den engang har faaet, og lade Domstolene afgjøre det Spørgsmaal, der foreligger.

Justitsministeren: Jeg har kun dertil at svare, at denne Sag ikke foreligger til Behandling. Det er min Overbeviisning, at den Afgjorelse, som har fundet Sted, er aldeles berettiget og grundet. Hvorvidt der kan foretages Forandring i den, vil beroe paa Sagens nærmere Omstændigheder, som atter ere blevne forelagte Ministeriet til Overveelse.

Timestad: Ja, jeg kan dog ikke lade være at udtale det Haab, at den fornnyede Overveelse af Sagen, som jeg nu horer den bliver undertastet, maa lede til, at det bliver Landets høieste Domstol, der kommer til at afgjøre Spørgsmaalet.

Justitsministeren: Det er Noget, jeg ikke raader for.